

CULTURA-ESPECTACLES

P32

Raimon, en un moment de la seva actuació ■ JUANMA RAMOS

Raimon, potent

El cantautor comença la sèrie de quatre concerts al Palau de la Música

Crònica música

Raimon d'honor

Guillem Vidal

Barcelona

Després d'actuar, des de fa tres anys ençà, al Tívoli, al Liceu i a L'Auditori, Raimon, flamant Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, va retornar ahir al Palau de la Música –hi ha actuat, en més de mig segle de carrera, una quarantena de vegades– per cantar en el primer dels quatre recitals antològics que, amb entrades exhaurides, oferirà fins diumenge.

El Cor de Mitjans, el primer dels quatre cors de l'Escola Coral de l'Orfeó Català que participaran en aquesta tanda de concerts (avui s'espera al Cor de Noies, demà al de Petits i diumenge al Cor Jove), va inaugurar la vetllada amb *D'un temps, d'un país* i *Diguem no*, després de les quals Raimon, aquesta vegada amb camisa blanca enlloc de roja, va començar a refilar un sobri recital dividit en dues parts de quinze cançons cadascuna, cinc bisos a banda. "Cantaré cançons que si no digués l'edat sonarien molt recents", va afirmar en les paraules de presentació, abans de començar el recital amb tres cançons –*A l'estiu quan són les nou, Si miraves l'aigua* i *Punxa de temps*– del seu darrer disc d'estudi: *Relotge d'emocions*.

Davant d'un públic amb les emocions força contingudes fins a l'esclat final del recital (ambels crits d'independència que, des de fa tres anys, acompanyen els seus recitals), Raimon va incloure en la primera part cançons com ara *Al meu país la pluja, Quan jo vaig nèixer* (el tema més aplaudit fins aleshores) i dues cançons escrites el febrer del 1969, quan es va declarar l'estat d'excepció "com si l'estat d'abans –va dir Raimon amb ironia– no ho fos": *De nit a casa, junts* i *Quan creus que ja s'acaba*. Raimon, a partir d'aleshores, es va començar a submergir en versos d'altri (*La balada de la garsa* i *l'esmerla*, de Joan Roís de Corella; *No em pren així com al petit vailet*, d'Ausiàs March; *Só qui só*, de Joan Timoneda) per culminar la primera part amb *L'única seguretat, Molt lluny* i *La nit*.

Després de deu minuts justos de descans, Raimon va cantar amb ímpetu *Qui ja ho sap tot* ("Qui ja ho sap tot que no vingi a escoltar-me, que no vingi a escoltar-me. Sempre he cantat per qui ha volgut apren-

Raimon, en l'inici ahir del primer dels seus quatre recitals al Palau ■ J. RAMOS

Raimon va cantar 35 cançons en el primer dels quatre recitals al Palau, entre crits d'independència

dre, perquè jo encara aprenc de qui m'escolta, de qui em fa callar o no m'escolta"), va abraçar autors com Anselm Turneda (*Elogi dels diners*), Pere Quart (*Una vaca amb un vedelllet en braços*) i Espriu (*Petita cançó de la teva mort*); va retornar a temps de joventut (*He passejat per València*) i, després de cançons com ara *Parlant-me de tu, Com un puny, Veles e vents* i *He mirat aquesta terra*, el Palau –amb una dotzena d'estelades als balcons– va esclatar amb Jo vinc d'un silenci i Al vent. Raimon, en plena forma. ■